

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. VI. Concordia Religiosorum plurima parit bona inter illos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

diam à Monasteriis omnibus proscribere intendit *S. Gregor. l. 33. Moral. dum inquit: Sicut noxium esse solet, si unitas desit bonis, ita perniciosum est, si sit in malis: perversos quippe unitas corroborat dum concordant, & tantò magis incorrigibiles, quantò magis unanimes facit.* Per hanc concordiam pestiferam, omne bonum in Religiosis talibus vel impeditur vel inficitur, vel effunditur, vel corrumpitur, vel in vitium convertitur, ut acetum in vinum.

CAPUT VI.

Concordia Religiosorum plurima parit bona inter illos; nobile est Patrimonium.

I. **D**E quo *S. Bern. serm. 29. in cant. Nonne presentis Congregationis filii omnes vos estis? singuli alterutrum fratres? quid ergo à foris vos conturbare, aut contristare possit, si intus bene estis, & fraterna pace gaudetis? quam obrem emulamini charismata meliora, ut bonos vos prebeatis emulatores: charisma per optimum charitas est. Hoc igitur est quod dico, pax vobis à vobis sit, & omne quod extrinsecus minui videtur, non terret, quia non nocet. Nam è contrario quidquid foris blanditur, nulla est profectò consolatio si intus, quod absit seminarium discordia germinaverit. h. 1.*

II. *Discordia, Mater multorum malorum, sollicitè evitanda. De qua S. Bern. lc. longè, queso à vobis facite semper hoc abominabile malum; vos,*

qui experti estis, & quotidie experimini, quàm bonum, & quàm iucundum sit habitare fratres in unis, si tamen in unum, & non in scandalis, alioqui nec iucundum planè, nec bonum, sed pessimum, ac molestissimum. Vt autem homini illi per quem unitatis vinculum turbatur: iudicium profectò portabit, quicumque est ille. Antè mihi contingat mori, quàm audire in vobis quempiam iuste clamitantem: filii Matris meae pugnauerunt contra me. h. i.

III. Concordia odit divisionem. In Proöm. Regula: S. August. in unū estis congregati, ut animi habitetis in domo, & sit vobis anima una, & eor unū in Deo, ait Hugo Victor: si in unum congregati sumus corporaliter, ut simul habitemus spiritualiter oportet: non enim prodest, si nos contineat una domus, & separet diversa voluntas: plus enim attendit Deus unitatē animi, quàm loci. h. i. Salustius contra Catilinam: Idem velle atque nolle eadem firma amicitia est. Et Seneca epist. 109. Dulcissimū honestissimūq; est, idem velle, atq; idē nolle. Similiter sentit J. Cassian. collat. 16. c. 3. in his tantum ininterrupta potest dilectio permanere, in quibus unum propositum, ac voluntas, unum velle atque nolle consistit. Ad id ipsum adhortatur Apost. Philip. 2. 2. implete gaudium meum, ut idem sapiatis, eandem charitatem habentes, unanimes id ipsum sapientes. In quæ verba S. Hilarius: hoc Apostoli gaudium est, id ipsum nos sapere, amore eodem contineri, per unius sensus sententiā unanimes permanere. Addit Picinell: hoc debent facere Religiosi prudentes, quibus cordi est salus publica, & decor ordinis. Insuper Hugo Victor, cit. in Regulam S. August.

August. *Ecce in una domo sumus plures homines, diversi mores, diversa corda, diversa anime, Hec omnia debet conjungere in unum una intentio, & amor unus in Deum. Debemus ergo in hoc esse unius animi, & unius voluntatis, ut serviamus Deo, & ut diligamus eum ex toto corde, & ex tota anima h. i.*

IV. *Concordia facit unius moris in domo. psal. 67. 7. Ad quod ipsum obtinendum idem Spiritus debet omnes confœderare. Cujus exemplum nobis ad imitationem dedit Pater Spirituum Num. 12, 17, dicens Moyfi: auferam de spiritu tuo, & tradamque eis, ut sustentent tecum onus populi, & non tu solus graveris. In quæ verba Petrus Damiani: de spiritu Moysis vires dedisse Dominus dicitur, ut & ordinatores, & ordinatos unum debere spiritum habere perspicuum doceatur; quatenus Rectores Ecclesie nequaquam inter se diversa sentiant, unde schismata & hæreses pestilentes emergant; sed unum omnes concorditer doceant, atq; in unitate spiritus unanimiter vivant. h. i. Proinde conjunctio debet esse non solum cordium, sed etiam intentionum, & operationum, ut qui ad unum finem collimant, ad eundem conjunctione animorum tendant & collaborent. De quo est figura, Ezech c. 1. Animalia quatuor ibant anteorsum, quò impellebat Spiritus nec revertebantur, cum ambularent: junctæque erant pennæ eorum alterius ad alterum. &c. præclarum hoc esse prototypon charitatis & conjunctionis inter religiosos, constantisq; propositi eorum, ait Picinellus. Hanc concordie unitatem amplius descri-*

bit Apost. ad Philip. 2. 10. *Si qua consolatio in Christo, si quod solatium charitatis, si qua societas spiritus, si qua viscera miserationis, implete gaudium meum, ut idem sapiatis, eandem charitatem habentes, unanimes id ipsum sentientes, nihil per contentione, nec per inanem gloriam facientes, non qua sua sunt, singuli considerates, sed qua aliorum hi,*

V. *Concordia*, mutuaque charitas conciliatur, & fovetur per exactae obedientiae studium. Nam, ut discutit *Lobnerus*, quae sunt eadem uni tertio, sunt eadem inter se, id est, si subditi bene conveniant in obediendo uni tertio, scil. Superiori, etiam bene inter se conveniunt, & per mutua charitatem concordant. Unde bene dixit *S. Franciscus Borgia*, quod per tria conservetur Societas *JESU*, scil. 1. per orationem quotidianam mentalem integræ horæ, quæ conjungit nos Deo; 2. per obedientiam perfectam, quæ conjungendo nos per charitatis subjectionem cum Superiore, jungit nos ad invicem; 3. per persecutiones exteriores, ac invidentias, per quas abstrahimur à saeculo. Optimè ergo exactam obedientiam *Rodriguez* comparat *holstorio*, per quod omnia complantur & æquantur, magnaq; inter membra Religionis introducit unio, & æqualitas. *Ad hanc unionem*, animorumque concordiam, singulis Religiosis fortius inculcandam facit, quod *S. Teresa* ex Christi revelatione didicerit, ex 4. principalibus, per quæ profectum sortitura esset Religio PP. Carmelit. Discalc. esse unum, si Superiores fuerint inter se concordēs & unanimes. Hæc *unanimitatis coherentia* sit etiam Superiores inter & sub-

sub-

subditos; nam ejus defectus plurima parit mala, quæ agnovit *Chrysoſt.* in epist. Rom. ubi inquit: nihil enim est, quod Ecclesiam Dei ita destruere & dissolvere potest, ut quando discipuli Magistris, & patribus Filii, & principibus subditi non magno studio coherent. h. i. non mirum; quia juxta vocem Christi, regnum in se divisum desolabitur.

VI. De hac *unionem animorum*, & concordia sollicitè amanda & conservanda dicitur in 8. p. Constitut. Soc. JESU c. 1. Quò difficilius est membra hujus Congregationis cum suo Capite, & inter se invicem uniri. -- eò in pensius, quæ juvant ad unionem, quærenda sunt: quandoquidem nec conservari, nec regi, atque adeo nec finem, ad quem tendit Societas ad majorem Dei gloriam, consequi potest, si inter se & cum Capite suo membra ejus unita non fuerint. -- Et quidem circa animorum unionem, quadam ex parte subditorum, quadam ex parte Superiorum, quadam ex utrorumque parte juvabunt. Ex parte subditorum juverit, magnam turbam hominum ad professionem non admitti: nec quoscumque sed selectos homines retineri: multitudo enim magna eorum, qui vitia sua non bene domuerunt, ut ordinem non fert, ita nec unionem. -- Et quia huiusmodi unio magnâ ex parte per obedientiæ vinculum conficitur; hæc semper in suo vigore conservanda est. -- Subordinatione conservata, unio, quæ in ea quàm maximè consistit, aspirante gratia Dei, conservabitur. Si quis divisionis, vel dissensionis eorum qui unâ vivunt, inter se vel cum suo capite auctor esse cerneretur; diligentissimè ab ea Congregatione, velut pestis quæ eam

Hh 4

potest

potest summopere inficere, si praesens remedium non adhibeatur separandus est. -- Praecipuum utriusq³ partis vinculum, ad membrorum inter se & cum Capite suo unionem, amor est Dei, ac Domini nostri IESU Christi: cum cujus divina ac summa bonitate, si superior & inferiores valde uniti fuerint, per facile inter se ipsos unientur: idq³ per eundem illum amorem fiet, qui à Deo descendens ad omnes proximos pertinet h. i. Hinc & p. 9. c. 2. inter doctes varias, quibus ornari Praepositum Generalem optandum est, omnium prima haec erit, ut cum Deo ac Domino nostro quàm maxime conjunctus, & familiaris, tam in oratione, quàm in omnibus suis actionibus sit; ut còuberius ab ipso, ut boni totius fonte, universo corpori Societatis abundantè donorum, ac gratiarum eius participationem, ac multum valoris & efficacia omnibus illis rationibus, quibus ad animarum auxilium utetur, impetret. h. i.

CAPUT VII.

De charitate ad externum proximum habenda.

I. **Q**uoniam juxta verbum Christi, luc. 6. 38. *date & dabitur vobis.* lucrosa res est charitas ad proximum, & misericordia; hinc, *quod vultis, ut faciant vobis homines, & vos facite illis:* si parca manum ad subveniendum proximo in operibus misericordiae tum corporalibus, tum spiritualibus habneritis, etià manus divina contra & erit vobis; &